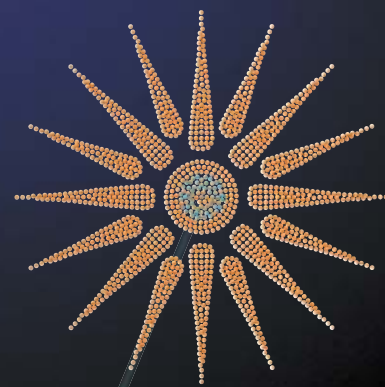

Тачко ЛОКВЕНЕЦ

ПИГМАЛИОНСКА ПРИКАЗНА

В арав макар и еден податок "близок" на ЕУ и Македонија, односно Скопје и Брисел. И замислете најдов во заедничката цена на чинење на еден квадратен метар станбена површина. Па кога е така, си велам, зошто веднаш не речат: Македонци, Албанци, Срби, Турци, Роми и сите вие други етникуми во оваа држава на надежта, елате во сè пошироките прегратки на Европската унија?!

Не велат, и не знам дали при крајов на месецов ќе речат, но едно знам: Македонската приказна во ЕУ, ми личи на приказната за кипарскиот крал-вајар Пигмалион до коски вљубен во својата статуетка Галатеа... Некни, прв пат да сретнам човек (преку Евроатлантскиот клуб), кој најубаво ги знае бриселските прилики и неприлики, да ни каже на сите в очи дека приемот на Република Македонија во НАТО и во ЕУ, исклучиво зависи од - НАС!

Храбро, одважно и многу точно од еден наш амбасадор Chef ole la mission ole la Repblique de Macedoine qirpres de L'OTAN, д-р Нано Ружин, кој очигледно не размислува македонски, туку европски, кој не ја бара вината кај противникот, туку кај нас, кој опоменува за да не - загубиме. Има и други луѓе кои размислуваат и предупредуваат како Ружин, дека самите ние си ја кроиме судбината, но тие зборуваат "од преку прагот". Амбасадорот во НАТО говори од - изворот.

Меѓутоа, слушајќи се самите себе (многу опасна

состојба на духот), честопати се прашувам: а, кои сме ние? Дефиниција до ден денешен - непозната. Оваа земја и овој народ сè уште немаат храброст да си погледаат в очи, кои се, што се, кон што одат. Има некои "дебели" остатоци од минатото кои ни го заробиле умот во огради што немаат ама баш никаква смисла.

Една обична и логична апликација, едно најнормално и човечко и државно приближување, ако сакате попречно, и здружување, ние го претворивме во хамлетовска дебата "да се биде, или да не се биде". Многу ние е страв од темница, а немаме визионери што ќе погледаат од "другата страна" кај што има светлост. Има едно проклетство што не ни дава мир: никогаш не сме биле сами, и не сме одлучувале самите за себе. Секогаш ќе се најде некој да ни се смеша, да ни "организира демонстрации пред нечији амбасади"; да ни влезе во државниот двор со дозвола или без дозвола да ни го "наполни" со "производи" кај што, не дај Боже, може да се најде и атомска бомба; да не поколеба и во потписите на потписниците на охридскиот Договор... Прочитајте го она мудро чоече Хавиер Солана: "...Прво охридскиот Договор мора да биде спроведен!".

Охридскиот Договор не е само - договор. Тој е концепт на живеење, книга со многу лекции, кои денеска ни изгледаат тешки и несогласни, па затоа се однесуваме со скришни опструкции кои, за жал, секогаш не погодуваат по главата. И

Хрватска го крие својот генерал Готовина, но прв што му порача да отиде во Хаг е Андрија Хебранг. А, да не прогнозираме за Коштуница: Ако ја добие власта во Србија, не му бега задачата на Џинџиќ, во некои рани зори да ги испорача во пакет или поединечно и Караџиќ и Младиќ.

Најмногу што ме прави помалку скептичен е зошто нашите владари немаат сенс за вистинските луѓе во ЕУ. Па главниот човек што ја отвора вратата на ЕУ е Гинтер Ферхојген. Не знам, или можеби во мојата документација го немам тој податок, но овој гвардијан на европската крепост за Македонија знае само од некоја разгледница. Сепак, најмногу што можат да аплицираат за Македонија се новинарите, оние со седло во Брисел. Тие не да не ја знаат атмосферата во сета "Балканска крчма", кој пие и на чија сметка, туку барем одблиску ќе видат што е што во оваа мала земја која не бара ништо друго освен природна припадност во семејството на - Европа.

На рекетот во рацете на Бранко Црвенковски и Али Ахмети е сет-меч-топката, како ќе поентираме со "противникот" од другата страна на мрежата. Засега ни Бранко ја држи ситуацијата в раце во северните, источните и јужните делови на земјата, ама ни Али Ахмети во - западните. Е, тоа Европа не го прифаќа како препорака за членство во нејзината заедница... Сака ред, поредок и слобода на сите делови од една државна територија! ■

